



Република Србија

Апелациони суд у Новом Саду

Пословни број Гж.2143/16

Дана 08.09.2016. године

Нови Сад

## У И М Е Н А Р О Д А !

Апелациони суд у Новом Саду, у већу судија Петра Јовановића, председника већа, Споменке Драгаш и Вере Кнежевић Мандић, чланова већа, у правној ствари **тужиоца АА** из ..., кога заступа пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат у Кули, против **туженог ББ** из ..., кога заступа пуномоћник Зорка Стругар, дипл. правник, ради накнаде штете, одлучујући о жалбама парничних странака изјављеним против пресуде Основног суда у Врбасу, Судске јединице у Кули, пословни број П.476/15 од 31.03.2016. године, у нејавној седници већа одржаној 08.09.2016. године, донео је следећу

## П Р Е С У Д У

Жалба туженог се **усваја**, па се пресуда Основног суда у Врбасу, Судске јединице у Кули, пословни број П.476/15 од 31.03.2016. године **преинчава** тако што се одбија тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да исплати тужиоцу по основу материјалне штете за издавање записника о оштећењу возила износ од 1.180,00 динара са законском затезном каматом од подношења тужбе 14.08.2015. године до исплате, по основу нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због умањења животне активности износ од 250.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 130.000,00 динара и за претрпљене физичке болове износ од 130.000,00 динара, укупно за нематеријалну штету износ од 510.000,00 динара са законском затезном каматом рачунајући камату од пресуђења 31.03.2016. године, као и у делу којим је одлучено о трошковима спора тако што се обавезује тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 29.134,00 динара, док се жалба тужиоца **одбија** и првостепена пресуда у преосталом побијаном одбијајућем делу **потврђује**.

**Обавезује се** тужилац да туженом накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 34.400,00 динара.

**Одбија се** захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

## О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом делимично је усвојен тужбени захтев и тужени је обавезан да исплати тужиоцу по основу материјалне штете за издавање записника о оштећењу возила износ од 1.180,00 динара са законском затезном каматом од подношења тужбе 14.08.2015. године до исплате, по основу нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због умањења животне активности износ од 250.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 130.000,00 динара и за претрпљене физичке болове износ од 130.000,00 динара, укупно за нематеријалну штету износ од 510.000,00 динара са законском затезном каматом рачунајући камату од пресуђења 31.03.2016. године. Тужилац је одбијен са вишком тужбеног захтева да се обавезе тужени да тужиоцу исплати по основу материјалне штете за трошкове лечења износ од 4.420,00 динара са законском затезном каматом од подношења тужбе до исплате, за састав одштетног захтева (на име адвокатских трошкова) износ од 11.250,00 динара са законском затезном каматом од подношења тужбе до исплате, по основу нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због умањења животне активности још и износ од 310.000,00 динара, за претрпљени страх још и износ од 40.000,00 динара и за претрпљене физичке болове још и износ од 120.000,00 динара, укупно за нематеријалну штету још и износ од 470.000,00 динара са законском затезном каматом рачунајући камату од пресуђења до исплате. Тужени је обавезан да исплати тужиоцу на име трошкова парничног поступка износ од 205.322,00 динара са законском затезном каматом рачунајући камату почевши од пресуђења 31.03.2016. године до коначне исплате.

Тужилац је изјавио благовремену жалбу из свих законских разлога, побијајући наведену пресуду у одбијајућем делу и делу којим је одлучено о трошковима спора, уз истицање захтева за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против усвајајућег дела наведене пресуде и одлуке о трошковима парничног поступка, тужени је благовремено изјавио жалбу због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са захтевом за наканду трошкова другостепеног поступка.

**Жалба тужиоца је неоснована.**

**Жалба туженог је основана.**

Након што је испитао пресуду у границама разлога наведених у жалбама, као и по службеној дужности према чл.386. ст.3. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11 и 55/2014), овај суд налази да побијана пресуда није захваћена битним повредама поступка из чл.374. ЗПП, да је чињенично стање потпуно и правилно утврђено, али да је материјално право погрешно примењено.

Према утврђењу првостепеног суда, дана ... године у ..., на раскрсници ул. ... и ... догодила се саобраћајна незгода у којој су учествовали тужилац, који је управљао бициклом и ВВ, који је управљао путничким возилом са придодатом лаком приколицом. До саобраћајне незгоде је дошло када је ВВ, управљајући путничким возилом коловозом ул. ... из правца ... према ..., испред раскрснице ул. ... и ..., на месту и на начин где је то забрањено постављеном

хоризонталном сигнализацијом (пуна средишна разделна линија) и не пратећи са дужном пажњом саобраћајну ситуацију испред свог возила, започео радњу претицања бициклисте који се кретао у истом правцу и започео радњу скретања улево у ул. ..., услед чега је на левој коловозној траци ул. ... дошло до контакта предњег дела путничког возила и задњег дела бицикла. Том приликом тужилац је пао на коловоз, задобивши тешке телесне повреде, због чега је трпео физичке болове и страх, чији су интензитет и појавна динамика детаљно наведени у образложењу првостепене пресуде, а као последица којих је наступило умањење животне активности од 20%.

На дан саобраћајне незгоде путничко возило којим је управљао ВВ, рег. ознаке ..., било је осигурано код туженог.

За издавања записника о увиђају саобраћајне незгоде тужилац је дана ... године платио износ од 1.180,00 динара.

Против ВВ из ..., вођен је кривични поступак пред Општинским судом у Кули под посл. бр. Ки.146/2007 због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из чл.297. ст.3. у вези са кривичним делом угрожавања јавног саобраћаја из чл.289. ст.3. КЗ и кривичног дела не пружања помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из чл.296. ст.1. КЗ у ком поступку је решењем од 15.11.2007. године обустављена истрага против ВВ, услед одустанка Општинског јавног тужилаштва Кула од даљег кривичног гоњења.

На основу тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је одбио приговоре застарелости и подељене одговорности, те је сходно чл.154, 155, 178, 185. и 189. Закона о облигационим односима (ЗОО), обавезао туженог, као осигуравача штетника, да тужиоцу накнади нематеријалну штету по свим видовима који се тужбом потражују, а чију висину је одмерио позивајући се на одредбе чл.200. ЗОО, као и материјалну штету на име трошкова за издавање записника о увиђају саобраћајне незгоде. Првостепени суд је одбио тужбени захтев преко досуђених износа накнаде нематеријалне штете сматрајући их превисоко постављеним, као и у делу којим је тражено да се тужени обавезе да тужиоцу исплати накнаду материјалне штете на име трошкова лечења, јер тужилац није доставио доказе на поменуте околности, те на име састава одштетног захтева (адвокатске трошкове), закључивши да је тужилац исте могао да тражи у оквиру накнаде парничних трошкова.

Жалбом туженог основано се оспорава првостепена пресуда у усвајајућем делу.

Одредбом чл.376.ЗОО прописано је да: (1) потраживање накнаде проузроковане штете застарева за три године од кад је оштећеник дознао за штету и за лице које је штету учинило; (2) у сваком случају ово потраживање застарева за пет година од кад је штета настала; (3) потраживање накнаде штете настале повредом уговорне обавезе застарева за време одређено за застарелост те обавезе.

Члан 377. ЗОО прописује: (1) кад је штета проузрокована кривичним делом, а за кривично гоњење је предвиђен дужи рок застарелости, захтев за накнаду штете према одговорном лицу застарева кад истекне време одређено

за застарелост кривичног гоњења; (2) прекид застаревања кривичног гоњења повлачи за собом и прекид застаревања захтева за накнаду штете; (3) исто важи и за застој застаревања.

Тужени у жалби основано указује да је побијана пресуда донета на основу погрешне примене материјалног права, те да је у конкретном случају потраживање тужиоца застарело, у смислу одредбе чл.376. ЗОО. Имајући у виду да се саобраћајна незгода у којој је тужилац повређен догодила ... године, а да је тужба поднета 14.04.2015. године, произлази да је истекао рок прописан одредбом чл.376. ЗОО (рок је истекао 21.08.2012. године), због чега је и предметно потраживање тужиоца застарело.

Погрешан је закључак првостепеног суда да се у конкретном случају на рок застарелости потраживања накнаде штете примењује одредба чл.377. ЗОО. Ово стога што се рок застарелости прописан наведеном одредбом примењује само у односу на потраживање накнаде штете која је проузрокована кривичним делом, што се утврђује правноснажном осуђујућом пресудом кривичног суда. Како не постоји правноснажна осуђујућа пресуда кривичног суда којом је утврђено постојање кривичног дела и одговорност лица за учињено кривично дело (решењем од 15.11.2007. године обустављена је истрага против ВВ, услед одустанка Општинског јавног тужилаштва Кула од даљег кривичног гоњења), на потраживање тужиоца се примењује рок застарелости прописан одредбом чл. 376. ЗОО, а не одредбом чл.377. ЗОО, како је то првостепени суд погрешно закључио. Отуда проистиче да је тужиочево потраживање накнаде штете застарело, због чега је првостепена пресуда потврђена у побијаном одбијајућем делу и преиначена у побијаном усвајајућем делу, одбијањем тужбеног захтева.

Преиначење првостепене пресуде утицало је на одлуку о трошковима парнице. Сходно одредби чл.153. ст.1. ЗПП, којом је прописано да је странка која у целини изгуби парницу дужна да противној странци накнади трошкове, овај суд је обавезао тужиоца да туженом накнади трошкове парнице у износу од 29.134,00 динара, који обухватају трошкове на име таксе на одговор на тужбу од 19.634,00 динара и трошкове на име вештачења од 9.500,00 динара.

Имајући у виду да је тужени исходовао делимично преиначење првостепене пресуде, сходно одредби чл.165. у вези са чл.153. ст.1. ЗПП, досуђују му се тражени трошкови другостепеног поступка у износу од 34.400,00 динара на име таксе на жалбу, док је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка, будући да исти није успео са својим правним леком.

На основу наведеног, сходно одредбама чл.390. и чл.394. тач.4. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА**

**Петар Јовановић с.р.**

ЗТО.

Напомена:

Рев 2315/2016 од 01.02.2017. године, одбија се као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2143/16 од 08.09.2016. године.